

18. Защото петима мѫжа си водила, и тойзи когото сега имашъ, не ти е мѫжъ: туй си право рекла.
19. Казува му жена-та: Господине, гледамъ че ты си пророкъ.
20. Бащи-тѣ ни въ тѣзь горж ся поклонихъ: а вы казувате че въ Іерусалимъ е място-то, гдѣто трѣба да ся покланямы.
21. Казува ѹ Іисусъ: Жено, хвани ми вѣрж, че иде часъ, когато нито въ тѣзи горж, нито въ Іерусалимъ ще ся поклоните на Отца.
22. Вы ся кланяте на онова което не знаете; ний ся кланямы на онова което знаемъ; защото спасеніе-то е отъ Іудеи-тѣ.
23. Но иде врѣме, и сега е, когато истинни-тѣ поклонници ще ся поклонятъ Отцу съ духъ и истинѣ; защото Отецъ таквъзъ ище поклонници-тѣ си.
24. Богъ е духъ, и които му ся кланятъ, съ духъ и истинѣ трѣба да ся кланятъ.
25. Казува му жена-та: Знамъ че ще дойде Мессия, който ся казува Христосъ: той кога дойде ще ни възвѣсти всичко.
26. Казува ѹ Іисусъ: Азъ съмъ, който ти говорѣхъ.
27. И на това отгорѣ дойдохъ ученици-тѣ му, и почушихъ ся че приказуваше съсъ женѣ; но никой не рече: Шо търсишъ? или, Какво приказуваш съ неї?
28. Тогазъ жена-та остави кърчагъ-тѣ си, и отиде въ градъ-тѣ, и казува на човѣци-тѣ:
29. Елате да видите човѣкъ, който ми рече все що съмъ сторила; да не бѫде той Христосъ?
30. И тѣй излѣзохъ отъ градъ-тѣ та идяхъ кѫдѣ него.
31. А между това ученици-тѣ му го моляхъ, и казувахъ: Учителю, яждъ.
32. А той имъ рече: Азъ имамъ ястіе да ямъ което вы не знаете.
33. За то думахъ ученици-тѣ помежду си: Да ли иѣкой му донесе да яде?